

Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 207) samt *dets Overgang til tredje Behandling* vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 217).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo, saaledes som dette Lovforslag er enstemmigt vedtaget af Folketinget. Lovforslaget har en Forhistorie, idet et Forslag til Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo af mig blev fremsat i Landstinget efter Opfordring fra flere Sider paa Rigsdagen umiddelbart efter Vedtagelsen af Loven om Ægteskabets Retsvirkninger, altsaa for godt et Aar siden. Dette Lovforslag blev fremsat i Landstinget og enstemmigt vedtaget her i væsentlig samme Skikkelse, som Regeringsforslaget, der igen byggede paa Kommissionens Forslag, havde. Imidlertid lykkedes det ikke at gennemføre dette Lovforslag i Folketinget, hvor det gik i Udvalg. Det blev saa af mig ved denne Samlings Begyndelse fremsat i Folketinget i den Skikkelse, hvori Landstinget havde vedtaget det. Folketinget, der siden har behandlet Lovforslaget, har indført forskellige Ændringer i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Af disse er der særlig Grund til for mig at gøre opmærksom paa tre:

Den første Ændring vedrører Lovforslagets § 2, hvor der i Folketinget er tilføjet et nyt 3die Stykke. I Lovforslaget stod der i Forvejen, at Manden ved Testamente kan bestemme, at Hustruen, naar hun hensidder i uskiftet Bo, kun kan raade over Fællesboet med Samtykke af en Tilsynsværge, samt fastsætte, hvem der skal udføre dette Hverv. Folketinget har ment, at en tilsvarende Ret som den, der i 2det Stykke er tillagt Manden, ogsaa burde tilkomme Hustruen med Hensyn til den Del af Fællesboet, hvorover hun ved sin Død havde Raadighed.

Den anden Ændring, som er af Betydning, vedrører Lovforslagets § 10. I § 10 bestemmes det først, at naar „den

længstlevende Ægtefælle i Henhold til § 2 hensidder i uskiftet Bo med umyndige Stifbørn, er han paa Begæring pligtig at skifte med disse, efterhaanden som de bliver myndige“. Og i 2det Stykke hedder det: „Paa den længstlevende Ægtefælles Begæring kan Skifte dog undlades, hvis Boets beholdne Formue under Hensyn til Ægtefællens og Børnenes Indkomster efter Skifterettens Skøn ikke overstiger, hvad der udkræves til Ægtefællens eller umyndige Børns rimelige Underhold“ — altsaa en Bestemmelse, der tilsigtede at undgaa at splitte disse Smaaaboer. Hertil har Folketinget ønsket føjet følgende: „Under tilsvarende Omstændigheder kan Pupilautoriteterne give Tilladelse til Hensidder i uskiftet Bo med de ved Dødsfaldet myndige Stifbørn, jfr. § 2, 1ste Stykke.“

Medens disse Ændringer til Lovforslagets Kap. I imidlertid ikke kan siges at være videre gennemgribende, er til Gengæld Ændringerne til Kap. II, der som bekendt omhandler det Tilfælde, at den førstafdøde Ægtefælle ikke har efterladt sig Livsarvinger, ret væsentlige, og det vilde vist efter de langvarige Forhandlinger, der er foregaaet, og under Hensyn til, at Stoffet ikke er helt let tilgængeligt, være rimeligt at klare lidt nøjere, hvad disse Ændringer gaar ud paa.

Det Lovforslag, der behandledes og vedtoges her i Tinget i forrige Samling, indeholdt i Kapitel II. Regler, der meget nøje sluttede sig til det af Familieretskommissionen udarbejdede Forslag. Der gaves i Kapitel II. en efterlevende Ægtefælle Valget mellem at skifte eller at hensidde i uskiftet Bo. Det bestemtes nemlig i § 14, at hvis en Ægtefælle ikke efterlod sig Livsarvinger, saa arvede den længstlevende Ægtefælle Halvdelen af den afdødes Formue, saafremt der efter den førstafdøde fandtes Fader, Moder, Søskende eller Søskendes Afkom, men ellers hele Formuen, hvilken Arveret dog ved testamentarisk Disposition af den førstafdøde kunde indskrænkes til Trediedelen af Formuen. I Stedet for imidlertid saaledes straks at tage Arv og skifte med afdødes Arvinger — Forældre, Søskende og Søskendes Børn — kunde den efterlevende vælge, hvis afdøde ikke ved Testamente havde forbudt det, at overtage hele Boet og sidde med dette uskiftet enten til sin Død, eller indtil han eller hun selv maatte ønske at skifte, dog at nyt Ægteskabs Indgaaelse altid medførte Skifte. Ved Skifte efter den længstlevendes Død skulde Halvdelen af Fællesboet tilfalde den først